

K oknu je planila: „Kam si, ljubi?
Ti moj solzni biser, jagnje belo,
kam sedaj bi z žejnimi poljubi?
Venec pletla sem iz rožmarina,
da bi lepše mi bleščala lica,
ko bi pirna klicala blazina.
Bedna, zapuščena v pusti sili,
krakam kakor v snegu lačna vrana,
o, nedolžna žrtev, Jezus mili!“

Temna senca se ji tiho klanja,
trudna zemlja v zvezd bleščanju sanja.

*

Bila svatba je velika, slavna,
kakor že ni bila izza davna —
pirovala rdeča je kraljica,
plamen so žarela njena lica.
K njej je bil povabljen Marko v svate.
Iz ognjenih kelihov so pili,
z zrni se svinčenimi gostili.

*ali je Cvetko Golar pesnik — ali je pesnik v tej dekadenčni
dobi? In naveden odgovor: Da Golar je pesnik. Živel bo
Prej ali slej si otrse dekadenca. — Da jo bo,
temu prica počinjati spiv*

Pelin-roža.

Fantič,
pelin-roža — cvetje grenko,
jojme,
to na vojski bo veselo!
Ljubico dobiš okroglo, tenko,
gromko njeno grlo bo grmelo.

Fantič,
sto zvezd zlatih ti zasije,
jojme,
cvetje iz srca ti vzklije —
pesem te zaziblje v mile sanje,
kjer utihne jok in zdihovanje.

— • —